

LXI.

HIPPOLÜTOSZ, egy bizonyos egyháznak püspöke – a város nevét ezeddig nem állt módomban megtudni –, a húsvétról, és idejének kiszámítási szabályáról írt. Alexander (= Severus) imperátor uralkodásának első évéig egy tizenhat esztendő ciklust dolgozott ki, és ez adott indítást Euszebiosznak arra, hogy a húsvét kiszámításához tizenkilencesztendő ciklusokat vegyen alapul, amelyet aztán görögül „Enneakaidekaetérída”-nak, azaz „tizenkilencéves”-nek neveztek el. A Szentíráshoz magyarázatokat írt, közülük megemlítem: a hatnapos teremtéstörténethez, a Kivonulás könyvéhez, az Énekek énekéhez, a Teremtés könyvéhez, Zakariás prófétához, a zsoltárokhoz, Izaiás prófétához, Dániel prófétához, a Jelenések könyvéhez, a Példabeszédek könyvéhez, a Prédikátor könyvéhez, írt még Saulról, a halottlító asszonyról, az Antikrisztusról, a feltámadásról, Markion ellen, a Húsvétról, az összes eretnység ellen egy értekezést, továbbá a Megváltó Urunk dicséretéről, melyben jelzi hogy beszéde közben Órigenész is jelen van a közösségben. A vele való vetélkedés folytán Ambrósiosz – akit fentebb a Markion-féle eretnységből az igaz hitre tértnék mondottunk –, arra buzdította Órigenészt, hogy írjon magyarázatokat az egyes szent iratokhoz, ezért rendelkezésére bocsátott hét, vagy annál is több gyorsíró, ugyanannyi számú másolót, és mi több, hihetetlen buzgalommal mindig munkát kívánt tőle. Innét van az, hogy Órigenész egyik levelében „munkafelügyelőnek” mondja őt.